

ΕΤΟΣ 70όν

29 Μαΐου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3600)

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΔΥΝΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ

Μιά από τις διδακτικότερες της άγιας περιόδου του Πεντηκοσταρίου, η σημερινή Κυριακή του Τυφλού. Ο ευαγγελιστής Ιωάννης μας διηγείται μια ακόμη θαυματουργική επέμβαση του Κυρίου μας στα ανθρώπινα πράγματα. Παρακολουθούμε την κατάσταση της υγείας ενός έκ γενετής τυφλού, ενός ανθρώπου που δεν έχει αξιωθεί μέχρι την ώριμη ηλικία, στην οποία βρίσκεται, να γευθεί τη χαρά από τη θέα της Δημιουργίας. Σέ δύο-τρεις προτάσεις περιγράφεται τό μεγάλο θαύμα· σέ δύο-τρεις προτάσεις χωρούν τά μεγαλεία του Θεού, που συμβαίνουν γιά τή σωτηρία του ανθρώπου. Ή σωτηρία του ανθρώπου έχει πάντοτε νά κάνει μέ τό χάρισμα της έλευθερίας, μέ τόν τρόπο δηλαδή που εκείνος αντίλαμβάνεται, αντιμετωπίζει καί βλέπει τά πράγματα, μέ τό άν δηλαδή θέλει ή δέν θέλει νά δει αυτό που ό Θεός του προσφέρει.

Μιά άλλου είδους τύφλωση

Πολλές φορές συμβαίνει ή σωματική δυνατότητα όρασης τών ανθρώπων νά ύφίσταται σέ τέλειο βαθμό· νά μπορούν νά βλέπουν τόν συνάνθρωπο, τή φύση, τή Δημιουργία καί τόν κόσμο, νά θεωρούν ότι γνωρίζουν έτσι όσους καί όσα υπάρχουν γύρω τους, όμως νά μήν αναγνωρίζουν πέρα καί πίσω από τήν όψη καί τήν επιφάνειά τους. Κάτι τέτοιο συμβαίνει καί στή σημερινή ευαγγελική περικοπή. «Οί γείτονες, οί θεωρούντες αυτόν [...] οί Φαρισαίοι», είναι ομάδες ανθρώπων αναγνωρίσιμες σέ κάθε εποχή· ανθρώπων που προβληματίζονται, άμφισβητούν, τaráσσονται μέ τό θαύμα, κυρίως δέ μέ τόν θαυματουργό. Άρέσκονταν σίγουρα στό νά βεβαιώνουν τόν ταλαίπωρο πρώην τυφλό ότι ό Θεός ήθελε καί είναι έτσι, ότι ό Θεός θά τόν βοηθήσει, θά τόν θεραπεύσει μέ τήν παρεμβολή πάντοτε της δικής τους έξουσιαστικής μεσιτείας. Δέν τούς άρέσει όμως καθόλου τό ότι ή άγάπη του Θεού τούς προλαβαίνει.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. θ' 1-38)

Τό φῶς τοῦ κόσμου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Απεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Απῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνέφωχθῆσάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Απεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Απελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστίν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέφωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Απεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δὸς δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἀμαρτωλός ἐστιν. Απεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν·

Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι, τυφλὸς ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἤκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκούειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστίν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστίν, καὶ ἀνέρωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῆ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἤκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὅλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω, καὶ εὐρών αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Ἀπεκρίθη ἐκείνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἑώρακας αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκείνός ἐστιν. Ὁ δὲ ἔφη· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσέκυνησεν αὐτῷ.

Ἐκεῖ ὅμως ὁ Θεός, τοῦ ὁποίου τό ὄνομα ἐπικαλοῦνταν χωρὶς νά τόν πιστεύουν, ἔρχεται γιά νά παράσχει στό πλάσμα του τή σωτηρία, πού ἐκείνος πλάθει μέ τά ἴδια του τά χέρια καί πού μέ αὐτήν ἀναλαμβάνει ὁ ἴδιος προσωπικά νά καλύψει πατρικά τήν πληγή τοῦ πλάσματός του.

Ἀναδεικνύεται, λοιπόν, ἐδῶ μιά βαρύτερης μορφῆς τυφλότητα. Μιά διαταραχή πνευματική πού χαρακτηρίζει τούς ἄριστα βλέποντες καί τά πρῶτα φέροντες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλά καί κάθε ἐποχῆς. Μιά τύφλωση πού καταδικάζει τόν ἄνθρωπο στό πυκνό σκοτάδι «τῆς μακρᾶν τοῦ Θεοῦ» αὐτοεξορίας του. Οἱ Φαρισαῖοι, βυθισμένοι στήν πλάνη πού γεννάει ἡ ἔπαρση καί ὁ ἐγωισμός τους, ἐθελοτυφλοῦν καί μέ τήν ἀντίδραση τους συκοφαντοῦν γιά πλάνο τόν ζωοδότη. Εἶναι γαντζωμένοι στήν κοσμική τους ἐξουσία καί τήν κοινωνική δύναμή τους καί δέν διστάζουν μέσω αὐτῆς νά προσπαθοῦν νά διαρρήξουν τή σχέση τοῦ ἀνθρώπου μέ τόν Θεό, τοῦ εὐεργετουμένου μέ τόν εὐεργέτη του. Αὐτό εἶναι τό δίχτυ τοῦ διαβόλου, μέ τό ὁποῖο τυλιγμένοι πολιτεύονται καί ἐπιθυμοῦν νά ἐπιβάλουν αὐτήν τους τήν πολιτεία στούς συνανθρώπους τους «ὡς ὁδηγοί τυφλοί».

Τό φῶς πού ὁ Χριστός χορηγεῖ

Ἄν ὁ Χριστός ὡς φωτοδότης χορηγεῖ σέ ὅλους μας τό φῶς πού μᾶς χρειάζεται ὥστε νά συνέλθουμε ἀπό τό σκοτάδι τῶν ἐπιλογῶν καί τοῦ

29 Μαΐου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος, Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπ. Ἀλεξανδρείας († 328). Ὑπομονῆς ὀσίας. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453)].

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ' 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. θ' 1-38.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Ἰουνίου, τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιζ' 1-13.

«βολέματός» μας. Εἶναι πολύ ἐπικίνδυνο γιὰ τὰ πνευματικά τό «βόλεμα». Βλέπουμε στή σημερινή εὐαγγελική διήγηση ὅτι στήν προοπτική τῆς ἀπώλειας τοῦ «βολέματος» αὐτοῦ, τῆς ἐκπτώσης δηλαδή ἀπό τή συναγωγή, ἀκόμη καί οἱ γονεῖς τοῦ σημερινοῦ πρώην τυφλοῦ «νίπτουν τὰς χεῖρας τους» καί ἀρκοῦνται, χωρίς κἄν νά φαίνεται ὅτι μετέχουν στή χαρά τοῦ παιδιοῦ τους, στό «ἡλικίαν ἔχει, αὐτόν ἐρωτήσατε».

Ἀδελφοί μου, ἀπέναντι στόν Χριστό, πού εἶναι ἡ χαρά τοῦ κόσμου, βρίσκονται πάντοτε οἱ ἀντίδικοι τῆς χαρᾶς. Αὐτοί πού στεροῦν ἑαυτούς ἐκούσια ἀπό τό πανηγύρι γιὰ τή σωτηρία τοῦ συνανθρώπου. Γιά ὅσους ὅμως θέλουμε νά ζοῦμε μέ τόν Χριστό «εἶν' ἡ δουλειά μας ἡ χαρά». Ἦς ἰκετεύσουμε τόν ἀναστάντα Κύριο, πού εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου, νά μᾶς χορηγῆ πάντοτε τή δυνατότητα νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημά του, νά βαδίζουμε στόν δρόμο τοῦ εὐαγγελίου του, ἔχοντας προσανατολισμένα τὰ μάτια τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς μας στήν ἐργασία τῆς χαρᾶς πού ἐκείνους μόνο χορηγῆ.

Ἀρχιμ. Ἰ. Ἀ.

Ἐπισκεφθεῖτε τό ἠλεκτρονικό ἐκκλησιαστικό Βιβλιοπωλεῖο
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας: www.apostoliki-diakonia.com.gr

Παρακολουθεῖτε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
